

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/323/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615209891
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1615209891.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletého H.L., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov Q.L., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Z., Z. H.. XXXX a Q.L., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom H. T., F.. XXXX/X, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa a o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné otca pre maloletého H. L., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 150 Eur mesačne, počnúc 01.09.2015, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.09.2015 do 31.05.2017 vo výške 1050 Eur je otec povinný uhradiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh matky zamietla.

Súd návrh otca na zníženie výživného pre maloletého H. L. nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok tunajšieho súdu č. 7C 250/2011- 53 zo dňa 09.05.2012 v časti výroku o výživnom pre maloletého H..

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.09.2015 sa matka domáhala zvýšenia výživného pre maloletého H. zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne od podania návrhu. Uviedla, že od poslednej úpravy výživného náklady spojené s výchovou maloletého H. podstatne vzrástli, maloletý začal navštevovať Spojenú školu v Z. s mesačnými nákladmi vo výške 20 Eur, chodí tiež na krúžok šikovných rúk, mesačné výdavky na lieky pre maloletého sú vo výške 100 Eur a náklady na oblečenie a stravu pre maloletého dosahujú výšku 100 Eur mesačne. Podľa vyjadrenia matky trpí maloletý viacerými ochoreniami, a to epilepsiou, nešpecifikovanou prenikavou vývinovou poruchou, prevážnou vývinovou poruchou bližšie neurčenou, syndrómom ADHD, poruchou reči, defrandičným syndrómom a mentálnou retardáciou ľahšieho stupňa, navštevuje psychologičku, neurologičku a psychiatricku v Bratislave ako aj logopédiu v rámci školy. Matka uviedla, že poberá opatrovateľský príspevok na maloletého H. vo výške 220,57 Eur, „nezaopatrovateľský“ príspevok vo výške 49,75 Eur a rodinné prídavky vo výške 23 Eur. Uviedla, že platí nájomné vo výške 106,37 Eur za byt, v ktorom býva spolu s maloletým, a za elektrinu

uhrádza sumu 23 Eur mesačne. Ďalej uviedla, že otec maloletého pracuje ako technický pracovník pre Mesto Z., kde dosahuje príjem vo výške cca 700 Eur mesačne a býva v Azylovom dome C. v Z..

2. Dňa 23.02.2016 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie otca k návrhu matky na zvýšenie výživného. Podľa vyjadrenia otca matka vo svojom návrhu uviedla nesprávny údaj o jeho príjme s tým, že v skutočnosti dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 510 Eur. Uviedol, že medzi jeho výdavky patrí výživné na maloletého H. vo výške 100 Eur mesačne, nájomné za bývanie v Azylovom dome C. vo výške 58 Eur mesačne a poplatky pre rôzne finančné spoločnosti vo výške 176,52 Eur mesačne, a teda celkovo jeho výdavky predstavujú sumu 334,52 Eur mesačne a na život mu zostáva suma 175,48 Eur, čo nie je ani vo výške životného minima. Podľa vyjadrenia otca by zvýšenie výživného bolo pre neho likvidačné, pričom v azylovom dome býva z dôvodu, že lepšie ubytovanie si nemôže dovoliť. Otec vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

3. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.03.2017 sa otec domáhal zníženia výživného zo sumy 100 Eur na sumu 60 Eur mesačne a úpravy styku s maloletým H. na tri až štyri hodiny každú druhú sobotu a nedeľu. Uviedol, že jeho mesačné výdavky tvorí výživné pre maloletého H. vo výške 100 Eur, nájomné vo výške 100 Eur, splátka pôžičky od spoločnosti E.G. a K. Q. s.r.o., organizačná zložka vo výške 30 Eur a od spoločnosti S. L. K. s.r.o. vo výške 63,27 Eur, poplatok za mobilný telefón vo výške 10 Eur a 70 Eur na stravu a ošatenie. Uviedol, že pracovný pomer so zamestnávateľom R., spol. s r.o. ukončil nedobrovoľne, a to z dôvodu, že dennodenné dochádzanie za prácou z H. T. do Z. bolo náročné, pričom bývanie v Z. by bolo pre neho finančne nákladné. Otec uviedol, že spoločný byt prepísal na matku a musel sa z neho vysťahovať. Otec si podľa svojho vyjadrenia v súčasnosti hľadá stálu prácu v H. T. s tým, že od februára 2017 vykonáva prácu na dohodu v spoločnosti P. K. s.r.o.. Otec zároveň poukázal na skutočnosť, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a v súčasnosti býva u svojej matky, ktorej prispieva na nájomné. Podľa názoru otca u maloletého nedošlo k takej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na dvojnásobok súčasnej sumy. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 8P/71/2015.

4. Uznesením č. k. 8P/71/2017-7, 8P/323/2015-41 zo dňa 24.04.2017, právoplatným dňa 12.05.2017, tunajší súd vylúčil konanie o úpravu styku otca s maloletým H. na samostatné konanie a súčasne spojil konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného vedené pod číslom konania 8P/323/2015 s konaním o návrhu otca na zníženie výživného vedeným pod číslom konania 8P/71/2017 na spoločné konanie s tým, že vec sa bude ďalej viesť pod číslom konania 8P/323/2015.

5. Matka v priebehu konania uviedla, že maloletý H. pravidelne užíva lieky na epilepsiu s mesačným doplatkom vo výške cca 15 Eur a užíval aj psychofarmaká na upokojenie, ktoré mu však ošetrujúca lekárka vysadila z dôvodu jeho vývinu. Podľa vyjadrenia matky maloletý H. nenavštevuje školský klub ani sa nestravuje v škole z dôvodu, že matka je doma a denne varí. Ďalej uviedla, že maloletý H. navštevuje strelecký klub „K.“ s mesačným poplatkom vo výške 10 Eur s tým, že športovú výbavu mu musí zakupovať. Uviedla, že oblečenie už musí maloletému kupovať v pánskom oddelení, keďže je 177 cm vysoký a v poslednom čase pribral, nosí topánky veľkosti 42 - 43. Uviedla, že ona sama má stredoškolské vzdelanie s maturitou a v minulosti bola zamestnaná v škole, avšak potom, ako u maloletého začali zdravotné problémy, zostala doma na predĺženej rodičovskej dovolenke, následne na podpore v nezamestnanosti a neskôr v roku 2011 začala poberať príspevok na opatrovanie maloletého s tým, že od tej doby sa o neho nepretržite stará a z tohto dôvodu nie je zamestnaná. V zmysle vyjadrenia matky bol maloletý H. na základe posudku o miere funkčnej poruchy zo dňa 08.12.2011 uznaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 % a z toho dôvodu matka dostáva opatrovateľský príspevok, ktorý v roku 2017 predstavuje sumu 240 Eur, pričom predtým išlo o sumu o 27 Eur nižšiu, poberá tiež príplatok vo výške 50 Eur z dôvodu, že je rozvedená, a prídavky na maloletého, teda celkovo poberá sumu cca 320 Eur mesačne. Uviedla, že iný príjem nemá a ani maloletý nepoberá žiadne ďalšie kompenzačné príspevky, pričom výživné pre maloletého jej otec zasiela nepravidelne s tým, že si ho od neho vždy musí vypýtať. Matka uviedla, že spolu s maloletým býva v jednoizbovom byte s príslušenstvom, ktorý mali pôvodne v spoločnom prenájme s otcom maloletého, pričom súdnym rozhodnutím sa stala jedinou nájomníčkou matka. Uviedla, že ona sama nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani motorové vozidlo. Podľa vyjadrenia matky je tvrdenie otca, že svoju prácu opustil nedobrovoľne, nepravdivé a v skutočnosti ju opustil dobrovoľne.

6. Otec v priebehu konania uviedol, že pracovný pomer v spoločnosti R., spol. s r.o. ukončil z finančných dôvodov, nakoľko býval v ubytovni, za ktorú platil 50 Eur mesačne s tým, že každú sobotu chodil do H. T., kedy ho cesta tam a späť vyšla na 12 Eur. Uviedol, že prácu si stále hľadá s tým, že uzavrel dohodu o pracovnej činnosti so spoločnosťou Z. s.r.o. na dobu určitú od 04.04.2017 do 03.04.2018, a to na prácu na pozícii kosca v rozsahu 10 hodín týždenne so základnou odmenou vo výške 2,50 Eur na hodinu a osobným ohodnotením vo výške 1 Euro za odpracovanú hodinu. Otec uviedol, že má stredoškolské vzdelanie v odbore mechanizátor rastlinnej výroby. Uviedol, že býva v trojizbovom byte, ktorý jeho matka v priebehu tohto konania darovala jeho bratovi, tento tiež žije v uvedenom byte, a to spolu so svojou manželkou a dvomi maloletými deťmi. Podľa vyjadrenia otca mesačná platba za služby spojené s užívaním predmetného bytu je vo výške 171,27 Eur. Uviedol, že v dôsledku finančných problémov si zobral pôžičku vo výške 625 Eur od spoločnosti S. L. K. s.r.o., ktorú spláca mesačnou splátkou vo výške 32,76 Eur a spláca tiež pôžičku od spoločnosti E.G. s.r.o., sumou 15 Eur mesačne. Zdravotný stav otca je podľa jeho vyjadrenia zatiaľ dobrý, nefajčí ani nepožíva alkohol. Ďalej uviedol, že výživné neplatí riadne, pretože mu advokát povedal, že môže výživné platiť do konca mesiaca, pričom okrem výživného maloletému neprispieva žiadnym iným plnením. Uviedol, že s maloletým H. sa zatiaľ nestretáva. Otec tiež uviedol, že okrem maloletého H. iné deti nemá.

7. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa sa pripojil k návrhu matky na zvýšenie výživného, pretože je to jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa. Návrh otca na zníženie výživného navrhol zamietnuť, keďže je v rozpore so záujmami dieťaťa.

8. Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa s rodným listom maloletého, potvrdením o návšteve školy maloletého, komplexným posudkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky o maloletom č. A/2011/21812-874/MLP zo dňa 08.12.2011, ambulatnou správou detskej neurologičky MUDr. Lívie Vaškovej o maloletom, lekárskou správou detskej psychiatričky MUDr. G. E., správou Diagnostického centra so sídlom C., K. ul. č. X o maloletom, potvrdeniami o príjme otca, dohodou o pracovnej činnosti uzavretou medzi otcom a spoločnosťou Z. s.r.o., dokladmi o výdavkoch otca, potvrdením Sociálnej poisťovne o vyplatených dávkach nezamestnanosti otcovi, potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky o poberaní peňažného príspevku na opatrovanie matkou, uznesením tunajšieho súdu č. k. 4C/40/2013-73 zo dňa 05.11.2014, obsahom spisu tunajšieho súdu 7C/250/2011 ako aj ostatným obsahom spisovej dokumentácie a zistil, že manželstvo rodičov maloletého H. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. 7C/250/2011-53 zo dňa 09.05.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 21.06.2012, ktorým súd zároveň vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému H. schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej bol maloletý H. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 100 Eur mesačne.

V tom čase matka pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti R., a.s., kde dosahovala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 101,25 Eur a súčasne poberala peňažný príspevok na opatrovanie maloletého H. ako fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vo výške 211,32 Eur a prídavok na dieťa vo výške 22,01 Eur.

Otec bol zamestnaný na Mestskom úrade Z., kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 516,89 Eur.

Maloletý H. v tom čase navštevoval prípravný ročník Spojenej školy v Z., bol uznaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom bol v čase vyhlásenia predmetného rozhodnutia umiestnený v diagnostickom centre.

9. Matka je v súčasnosti naďalej rozvedená, žije v spoločnej domácnosti s maloletým H. v prenajatom jednoizbovom byte v Z., ktorý mala počas manželstva v spoločnom prenájme s otcom s tým, že uznesením tunajšieho súdu č. k. 4C/40/2013-73 zo dňa 05.11.2014 bol schválený zmier rodičov, v zmysle ktorého bolo zrušené právo spoločného nájmu bytu a výlučnou nájomkyňou bytu sa stala matka; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť v časti zmiernu dňa 04.12.2014. Matka nie je zamestnaná, je poberateľkou peňažného príspevku na opatrovanie maloletého, ktorý v období od januára 2015 do novembra 2016 predstavoval sumu 270,32 Eur mesačne, od decembra 2016 je matke vyplácaný vo výške 220,52 Eur mesačne.

10. Otec je v súčasnosti tiež naďalej rozvedený, žije v spoločnej domácnosti so svojím bratom, jeho manželkou a ich dvomi maloletými deťmi v trojizbovom byte v H. T.. Mesačná platba za služby spojené s užívaním predmetného bytu predstavuje sumu 171,27 Eur celkom.

Otec pracuje od 04.04.2017 na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti Z. s.r.o. so základnou odmenou vo výške 2,50 Eur na hodinu a osobným ohodnotením vo výške 1 Euro za odpracovanú hodinu pričom v mesiaci apríl 2017 tu dosiahol čistý mesačný príjem vo výške 32,76 Eur. V období od 01.07.2003 do 06.07.2016 otec pracoval v spoločnosti R., spol. s r.o., a to vo výrobnom stredisku Údržba verejnej zelene, pričom pracovný pomer bol ukončený dohodou na žiadosť otca. Otec tu v roku 2015 dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 378,05 Eur a v období od januára do júla 2016 vo výške 495,81 Eur. Pracovný pomer bol ukončený dohodou, na žiadosť otca, bez uvedenia dôvodu skončenia pracovného pomeru. V čase od 07.07.2016 do 06.01.2017 poberal dávku v nezamestnanosti v priemernej výške 353,10 Eur mesačne. Otec spláca pôžičku od spoločnosti S. L. K. s.r.o., a to mesačnou splátkou vo výške 32,76 Eur ako aj pôžičku od spoločnosti E. s.r.o., organizačná zložka sumou 15 Eur mesačne.

Na výživu maloletého H. otec prispieva nepravidelne, nestretáva sa s ním, ničím navyše mu neprispieva.

11. V súčasnosti je maloletý H. iakom tretieho ročníka Spojenej školy v Z., navštevuje tiež historický lukostrelecký krúžok „K.“. Maloletý H. je ťažko zdravotne postihnutý, navštevuje viacero odborných ambulancií, trpí generalizovanou idiopatickou epilepsiou a epileptickým syndrómom, hyperkinetickou poruchou správania, nešpecifikovanou prenikavou vývinovou poruchou, má slabšie intelektové danosti, oslabené sociálne zručnosti a je nesamostatný, potrebuje celodenný dohľad, kontrolu a starostlivosť zo strany matky.

12. Na tunajšom súde sa viedlo pod č. k. 8P/144/2014 resp. 8P/239/2014 konanie o zákaz styku otca s maloletým resp. o úpravu styku otca s maloletým, na základe návrhu matky maloletého, ktorá uvádzala že má otec na maloletého zlý vplyv; matka svoje návrhy zobrala späť a súd uznesením č. 8P/144/2014 zo dňa 17.03.2016 konanie zastavil.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

15. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

16. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

19. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

21. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

22. Podľa § 217 ods. 2 CSP, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

23. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

24. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

25. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990), teda všestranný vývoj a rozvoj maloletého dieťaťa.

26. Podľa článku 41 ods. 4 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

27. Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

28. Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletého Nicolasa je dôvodný - od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti pre maloletého uplynulo viac ako 5 rokov, za toto obdobie sa zmenili pomery u maloletého H. - začal navštevovať prvý stupeň základnej školy, je starší, fyzicky vyspelejší, jeho potreby vzhľadom na plynutie doby úmerne k jeho veku primerane vzrástli.

29. Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného, súd výživné pre maloletého H. zvýšil od 01.09.2015 - teda od prvého dňa v mesiaci, v ktorom matka podala návrh na zvýšenie výživného (matka podala návrh na zvýšenie výživného dňa 11.09.2015), keď skonštatoval, že veľkou zmenou pomerov u maloletého Nicolasa bolo nastúpenie školskej dochádzky v roku 2014, matka však spätne výživné zvýšiť nežiadala, preto súd zvýšil výživné od prvého dňa školského roka, v ktorom matka svoj návrh na zvýšenie výživného podala.

30. Čo sa týka výšky výživného, pri jej ustálení súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, veku, zdravotného stavu oboch rodičov, zohľadnil dlhodobú osobnú starostlivosť matky o maloletého, zohľadnil vek dieťaťa ako aj skutočnosť, že maloletý H. začal navštevovať základnú školu a je ťažko zdravotne postihnutý.

31. Súd súbežne skúmal pomery oboch rodičov, ich majetkové a zárobkové pomery, ako aj ich schopnosti a možnosti. Konštatuje, že matka, ktorá sa o maloletého osobne stará, nie je zamestnaná z dôvodu celodennej starostlivosti o maloletého, jej jediným príjmom je peňažný príspevok na opatrovanie maloletého vo výške 270,32 Eur mesačne, má v dôsledku zdravotného stavu maloletého obmedzené (resp. takmer nulové) možnosti zamestnania sa. Otec je síce v súčasnosti nezamestnaný s tým, že pracuje iba formou brigád, na základe dohody o pracovnej činnosti, v spoločnosti Z. s.r.o. so základnou odmenou vo výške 2,50 Eur na hodinu a osobným ohodnotením vo výške 1 Euro na hodinu, avšak pred tým, než sa stal nezamestnaným, bol riadne zamestnaný s príjmom v rozmedzí 450 - 500 Eur mesačne netto, svoj pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť, dohodou so zamestnávateľom bez uvedenia dôvodu, pričom však inú prácu (novú) nemal. Okrem maloletého H. rodičia žiadne ďalšie vyživovacie povinnosti nemajú.

32. Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako i v ich vzájomných súvislostiach konštatuje, že nárok maloletého Nicolasa má dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene okolností najmä na strane maloletého H., ktoré zakladajú nárok na zvýšenie vyživovacej povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie §

78 ods. 1 Zákona o rodine, pričom súd upozorňuje, že sa nejdená iba o zmenu vo forme nástupu H. na povinnú školskú dochádzku, ale najmä celkovú vývojovú zmenu - H. je starší, rastie (jeho fyzické parametre sú už porovnateľné s dospelým), jeho potreby sú v súčasnosti vzhľadom na jeho vek vyššie, zvýšili sa náklady na jeho ošatenie a stravu s tým, že zvýšené náklady sú spojené aj s ťažkým zdravotným postihnutím maloletého (matka s maloletým navštevuje odborné ambulancie, psychologickú poradňu ...). Súd tiež vzal do úvahy skutočnosť, že matka bola z dôvodu zdravotného postihnutia maloletého nútená zostať doma a nemôže sa riadne zamestnať. Otec maloletého je naproti tomu zdravý a stále v produktívnom veku, pričom zo svojho posledného zamestnania odišiel dobrovoľne, bez toho, aby mal zabezpečenú adekvátnu náhradu svojho príjmu. Súd tvrdenia otca, že mal vysoké výdavky s bývaním a cestovaním vyhodnotil ako nedôvodné - otec platil za ubytovanie sumu 50 Eur mesačne, mal náklady so stravovaním a ošatením - tieto má však matka ako na seba, tak aj na maloletého. Otec uvádzal, že má náklady na bývanie aj v súčasnosti - uviedol, že náklady na byt predstavujú sumu 170 Eur - tu však súd musí uviesť, že byt nie je vo vlastníctve jeho brata, ktorý v byte aj so svojou priateľkou (manželkou?) a ich spoločnými dvomi deťmi býva - keďže jeho brat a jeho partnerka sú obaja dospelí, sú aj oni povinní sa podieľať na úhrade poplatkov za tento byt, otcovi je teda možné zohľadniť iba adekvátny podiel (1/5) na výdavkoch za tento byt. Čo sa týka ďalších nákladov otca - platenie pôžičiek, tieto súd otcovi nezohľadnil - otec si musí byť vedomý predovšetkým svojej povinnosti prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa, ktoré je prirodzene odkázané iba na výživu zo strany svojich rodičov, táto povinnosť rodičov má prednosť pred akýmikoľvek ich inými povinnosťami. Otec nemôže túto svoju povinnosť presúvať iba na matku, ktorej možnosti sú vzhľadom na mieru jej osobnej starostlivosti o dieťa značne (oproti otcovi) obmedzené. Otec matke neposkytuje žiadnu formu pomoci v starostlivosti o maloletého, doposiaľ ním platené výživné bolo naozaj iba minimálne, nepokrývalo ani základné potreby dieťaťa, aj toto výživné otec podľa vyjadrenia matky platil veľmi nepravidelne, matka sa musela vždy dožadovať toho, aby otec výživné pre maloletého zaslal.

Súd preto pri stanovení výšky výživného vychádzal zo zárobku otca u jeho posledného (riadneho) zamestnávateľa, mzda od tohto zamestnávateľa zodpovedá vzdelaniu otca, výživné zvýšil na sumu 150 Eur mesačne; otec má stále možnosť nájsť si riadne zamestnanie, s vyšším príjmom, resp. viacej podobných brigád, ako má v súčasnosti. Otec nie je viazaný na miesto bydliska v súvislosti so starostlivosťou o rodinu, iné dieťa, má možnosť nájsť si zamestnanie aj mimo svojho bydliska - otec si musí uvedomiť, že jeho dieťa má práv na všestranný rozvoj, pomoc zo strany svojich rodičov, adekvátne ich možnostiam a schopnostiam. Vzhľadom k svojmu osobnému, zdravotnému stavu, veku a vzdelaniu, je otec schopný nájsť si zamestnanie s príjmom vyšším, ako len cca. 32 Eur mesačne; pri dohodnutej hodinovej odmene to znamená, že otec za daný mesiac odpracoval cca. 10 hodín, nič mu teda nebráni, nájsť si podobných brigád viacero tak, aby si mohol svoju vyživovaciu povinnosť platiť riadne. pokiaľ sa otec nechce zamestnať v riadnom pracovnom pomere (otec spláca pôžičky formou exekúcií - má obavu, že mu exekútor zablokuje účet, obstaví príjem?), táto skutočnosť nemôže byť na ujmu maloletého H.. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol - matka nepreukázala také zvýšenie potrieb maloletého, ktoré by odôvodňovalo také zvýšenie výživného, ako matka požadovala, okrem toho otec tiež vzhľadom na úroveň svojho vzdelania (stredné, bez maturity, v odbore mechanizátor poľnohospodárskych strojov, bez praxe v odbore) má obmedzenú možnosť dosiahnuť vyšší zárobok.

V dôsledku zhodnotenia vykonaného dokazovania a vzhľadom k tomu, že súd vyhovel matke čiastočne vo zvýšení výživného, keď zároveň dospel k záveru, že u otca nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného pre maloletého, jeho návrh na zníženie výživného zamietol.

33. Vzhľadom k takto určenému výživnému a dobe určenia výživného súd stanovil aj výšku zročného výživného pre maloletého H. vo výške 1050 Eur (21 mesiacov x 50 Eur - rozdiel medzi výživným určeným od 01.09.2015 a doposiaľ určeným výživným).

34. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.